

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 74.

Tiende Session.

24de Møde.

Fredagen den 6te November.

(Fortfat.)

Indenrigsministeren: Hvad angaaer de Bemærkninger, som den ærede sidste Taler fremsførte, saa knytte de sig, mig vitterligt, ikke til noget foreliggende Vædringsforflag, og de ville altsaa senere være at tage under Overveielse. Hvad de Vædringsforflag angaaer, som foreligge til denne Paragraph, saa var det ganske vist Hovedforskjellen mellem Fleertallets Forflag og Udkastets Bestemmelse, som af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) blev fremhævet, nemlig at Udkastets Grundlag er, at der ved Meddelelsen af Næringsbeviis paa Landet skal udredes den Kjendelse, som for samme Næring erlægges i den nærmeste Kjøbstad — Zonen er altsaa lagt paa Gensærligheden, at det skal være den samme Næring — og i Modsætning dertil er det unægteligt, at Fleertallets Forflag har opfattet Sagen saaledes; det staaer maaskee ikke fuldkommen klart, men Mening er ligesuldt den, at der ved Meddelelsen af Næringsbeviis paa Landet skal udredes Halvdelen af den Betaling, som er fastsat i § 12 for Kjøbenhavn, nemlig 5 Classer igjennem; men dernæst siges der, at Classificationen af, til hvilke Classer de forskjellige Næringsbrug i de forskjellige Amtter og Districter skulle henføres, afgjøres af Indenrigsministeren, og det har saaledes aabenbart været Fleertallets Mening, at denne Classification ikke nødvendig skal være den samme paa Landet som i Kjøbstæderne. Det

er, troer jeg, Hovedforskjellen mellem Udvalgets Forflag og Lovforflagets Bestemmelser, hvortil et Mindretal har stillet et Forflag. Mod dette Minoritetsforflag maa jeg navnlig gjøre den Indvending, foruden hvad der allerede er bemærket af flere derimod, at det dog er noget Egget at bestemme, at der af Haandværkere, der bosatte sig længere end een Meil fra Kjøbstaden, kun skal svares halvt mod Kjøbstaden. Udtrykket „mod Kjøbstaden“ er nu allerede ikke ganske nøie, men min Hovedindvending imod Forlaget er den, at man har sat Grænsen ved een Meil. Paa enkelte Undtagelser nær er Regelen jo netop den, at een Meil er den Afstandsbestemmelse, som skal iagttages, saa at Haandværkerne i Regelen ikke maae nedsatte sig i denne Forbudsreds. Der er visse Undtagelser, der længere hen ere fastsatte, men det er den almindelige Regel; men nu seer det underligt ud i en Regel om Betalingen paa Landet, at sige: Undtagelsesviis skal for Haandværkerne paa Landet en anden Regel gjælde i det aldeles regelmæssige Tilfælde, hvor de saae Lov at komme paa Landet. Dersom der havde staaet f. Ex. to Meil, saa havde der været Consequents deri, men som det nu staaer, kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig meget besynderligt. Hvad det Spørgsmaal angaaer, hvem Betalingen skal tilfalde, saa vil det erindres, at i det oprindelige Lovforflag, som var udarbejdet af den ærede Drosfører i denne Sag, var det jo foreslaaet, at Afgiften skulde uden nogen som helst Tidsgrænse tilfalde de nærmeste Kjøbstæders Kæmmerkasser; der var det altsaa fastsat som en vedvarende Regel, at den Afgift, som saaledes skulde erlægges af Nærings-